

דף פו.

עין משפט א.

יו"ד סימן כה סעיף יז

עיינ לעיל דף פה. עין משפט ב.ג.ד.

עין משפט ב.

יו"ד סימן מז סעיף ט

ט. יב. אין איסור אותו ואת בנו אלא בשחיטה בלבד ד שנאמר "לא תשחטו" אבל נתנבל הראשון ה בידו מותר לשחוט השני ו, לפיכך חש"ו ששחטו את הראשון בינם לבין עצמם ז, מותר לשחוט השני אחריהם לפי שרוב מעשיהם מקולקלים.

הגה: ואם אחרים רואים ששוחטין כראוי, אסור לשחוט אחריהם ח.

דף פו:

עין משפט א.

יו"ד סימן כה סעיף ט

ט. ט. שחט מאה עופות ומאה חיות או חיה ועוף במקום אחד, כיסוי אחד לכולם ט.

- ד. בכלל זה אם שחט ונמצאת טריפה לוקין אם ישחט השני. ש"ך ס"ק י"ח.
- ה. אבל אם נתנבל מכח חומרא אין לשחוט השני ואם שחט אינו לוקה. ש"ך ס"ק י"ט. ויש למנוע לשחוט אפי' אחרי שחיטה פסולה דהרבה דיקדוקים יש המוציאים מידי נבלה. כף החיים אות נ"ט.
- ו. גוי ששחט הראשון אפי' לא שחט לשם ע"ז מותר לשחוט אחריו השני. אבל אחרי מומר אסור דשמא הרהר בתשובה. השוחט לרפואה או לאכילת כלבים או לאכילת גויים אסור משום אותו ואת בנו. כף החיים אות ס"א-ס"ב.
- ז. וקטן הנזכר כאן היינו שאינו יודע הלכות שחיטה אבל בידע אף ששחט בינו לבין עצמו אסור לשחוט אחריו כיון דלדעת כמה פוסקים מותרת שחיטתם. כף החיים אות ס"ה.
- ואם שחט הוא עצמו ראשון האם, מותר לתת לחש"ו לשחטו לבנה בינו לבין עצמו. כ"כ הב"ח וה"ה שמותר למוכרו לגוי בו ביום. כף החיים אות ס"ד.
- ח. ואף חייב מלקות ושחיטתו אסורה. כף החיים אות ס"ז.
- ט. ממשנה בחולין פ"ו וכת"ק. ואם שח בין כיסוי לכיסוי או בין שחיטה לשחיטה עיין בס"י י"ט סעיף ה"ו, ובכף החיים שם אות מ"ב קו-מ"ח-מ"ט.

עין משפט ב.

או"ח סימן קעט סעיף א

א. גמר סעודתו ונטל ידיו למים אחרונים אינו יכול לא לאכול ולא לשתות עד שיברך ברהמ"ז.^ז

ואם אמר "הב לך ונברך" הוי היסח הדעת ואסור לו לשתות אלא א"כ יברך עליו תחלה, ואכילה דינה כשתיה להרא"ש, אבל להרב רבינו יונה והר"ן א"צ לברך על האכילה שוב^ח ואפי' סילק השולחן שכל שלא נטל ידיו למים אחרונים לא נסתלק לגמרי מהאכילה.^ל

ז. ברכות מ"ב. אבל להפסיק בדיבור בין מים אחרונים לברהמ"ז מותר, כ"כ בכ"מ סוף פ"ו מהלכות ברכות לדעת הרמב"ם, אבל לדעת הרא"ש כתב הב"י בסימן זה דאסור להפסיק אפי' בדיבור, וכך דעת המ"א בס"ק א'. וכ"כ בשער המצוות בפ' עקב דצריך ליזהר מאוד שלא להפסיק כלל אפי' בד"ת ושם מעשה עם האר"י ז"ל דאפי' באמירת משניות אסור, כה"ח אות א'.

ח. ולענין דינא יש ליזהר גם אחרי שאמר הב לך ונברך שלא יאכל ולא ישתה עד שיברך בהמ"ז, אולם אם לא נטל והוצרך לאכול או לשתות על שתיה יברך, אבל על האכילה יהרהר בלבו הברכה, ואם נטל כבר, גם על האכילה יברך. כה"ח אות ב'.

ט. וי"א דע"י מזיגת הכוס לברכת המזון אפי' לא אמר הב לך ונברך הוי כאמרו, מהרש"ל.

י. ואם גמר בלבו שלא לאכול יותר לדעת הרמב"ם צריך ברכה ראשונה וע"כ צריך ליזהר שלא יאכל בגמר בלבו עד שיברך ברהמ"ז, מ"מ אם הוצרך לאכול לא יברך משום סב"ל אלא יהרהר הברכה בלבו, כה"ח אות ז'.